

Будь-яка проблемна лекція в першу чергу базується на проблемній ситуації, яка де термінується, як правило, на основі виявлення викладачем певних антагоністичних наукових поглядів студентів на ту чи ту проблему. Окрім того, проблемна лекція вимагає і значного рівня підготовки від викладача, який повинен максимально використати свої знання та вміння. Слід розуміти, що не весь матеріал, що передбачений для викладання студентам, може містити проблемні аспекти. Це підвищує значення попереднього критичного переосмислення викладачем змісту лекції та подачі його частини у вигляді проблеми.

На наш погляд, з позиції стимулювання наукової діяльності студента важливим аспектом є час визначення проблеми. В цьому контексті бажано, щоб постановка проблеми відбулася наприкінці лекції, або, хоча б, на її середині, адже саме такий формат передбачатиме активізацію поза аудиторної роботи студента над її розв'язанням. При цьому така робота може здійснюватися як фронтально, так і в малих групах та індивідуально кожним студентом. Також викладач повинен враховувати базові знання, що необхідні студентам для розв'язання сформульованої проблеми.

Стеценко О. Є., викладач
кафедри іноземних мов ФЕФ

СУЧАСНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ЯК ЗАСОБИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ПРИ ПРОВЕДЕННІ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВНЗ

В епоху державного та духовного відродження України пріоритетна роль належить високоосвіченим людям. Суспільство висуває перед сучасною освітою завдання сформувати всебічно розвинену особу, яка повинна задовольнити потреби суспільства. Метою освітньої діяльності є всебічний розвиток молодого покоління, запровадження змін у сфері вищої професійної освіти, а також комплексне розв'язання навчальних проблем, що може бути досягнуте лише шляхом інноваційної перебудови освітньої діяльності.

На наш погляд, досягнення цієї мети можливе лише за умов підвищення ефективності навчального процесу та якості ви-

кладання іноземних мов в університеті завдяки впровадженню інноваційних підходів, методик і технологій. Від методів навчання значною мірою залежить розвиток студентів і якість засвоєння ними знань, і набуття навичок самостійної роботи. Отже, метою нашого дослідження є аналіз і осмислення досвіду використання методів навчання на сучасному етапі, а також визначення критеріїв і процедури оптимального вибору методів навчання та умов успішного оволодіння ними.

Об'єктом дослідження є навчально-виховний процес у вищій освіті, а предметом його виступають методи навчання. Почнемо із загального тлумачення слова «метод». Метод діяльності — це спосіб її здійснення, який веде до досягнення поставленої мети. Обираючи підхід навчання, а саме при проведенні практичних занять з іноземної мови, ми впевнено й найкоротшим шляхом отримуємо бажаний результат.

Які ж методи навчання використовують викладачі у навчальному процесі? Їм близькі та зрозумілі такі методи навчання: як розповідь, бесіда, лекція, виконання вправ, проведення ділових ігор, навчальних дискусій, методів заохочення у навчальній діяльності, дослідницьких експериментів, індуктивних і дедуктивних міркувань, застосування методів самостійної роботи, використання усного опитування, письмових робіт, контрольних робіт, кейс-методів, on-line методик, а також застосування сучасних мультимедійних засобів, у тому числі комп'ютерних технологій та ін.

Наприклад, такий сучасний метод, як «ділова гра» допомагає активізації мислення, підвищує самостійність у вирішенні проблем у процесі вивчення іноземної мови, і слід зазначити, що досвід, отриманий протягом гри, може стати більш продуктивним ніж той, що отриманий на звичайних заняттях; наступним є «кейс-метод», який пропонує пошук єдиного правильного рішення, що дозволяє студентам обговорювати та відстоювати свої погляди іноземною мовою; методика «on-line» дозволяє паралельне вивчення лексики, фонетики та граматики, де викладач дає студентам необхідні завдання та вправи при яких має можливість аналізувати їх результати в on-line режимі (програми Flash — це аудіювання та мовні ігри, Real Player — грамика та Macromedia Shockwave Plug-ins — для завантаження).

Звичайно, важливою умовою створення сприятливої атмосфери навчання є довірливість, взаєморозуміння, перехід до взаємодії. Сучасні методи викладання іноземної мови повинні врахову-

вати індивідуально-психологічні особливості студентів, уміння викладачів моделювати студентську аудиторію, керувати її пізнавальною діяльністю.

Отже, слід зазначити, що ефективність і результативність даних методів навчання залежить від особистості викладачів і їх уміння створити позитивний морально-психологічний клімат у студентській аудиторії.

Стецюк Т. І., канд. екон. наук, доц.,
Горянська С. В., канд. екон. наук, доц.,
кафедра страхування

ТРЕНІНГ ЯК ФОРМА ПРОМІЖНОГО КОНТРОЛЮ ЯКОСТІ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ

Приєднання України до Болонського процесу і участь ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана» в експерименті, започаткованому Міністерством освіти і науки України, основною метою якого є вироблення і запровадження нових підходів до організації навчального процесу, забезпечення гнучкості системи підготовки фахівців задля адаптації до швидкозмінних вимог національного і міжнародного ринків праці та відпрацювання інших заходів, які сприятимуть входженню України у загальноєвропейський освітній простір, висуває на передній план проблему підвищення якості освітніх послуг та конкурентоспроможності фахівців — випускників нашого університету.

Розв'язання цієї проблеми тісно пов'язане із впровадженням активних методів навчання, зокрема, тренінгів, які поєднують у собі всі (або майже всі) активні методи навчання: комп'ютерне навчання, ділові та рольові ігри, групові дискусії, аналіз практичних (виробничих) ситуацій (case-study) та ін.

Тренінг активізує ті знання, що вже має студент, формує знання, яких бракує і, найголовніше, дозволяє їх застосовувати і закріпи. Тренінги є певним стимулом для студентів до кращої попередньої самостійної теоретичної підготовки, оскільки вимагає від них обізнаності з проблемами, які охоплює тренінг. Головним результатом тренінгу, найчастіше вважають: освоєння способів поведінки, підвищення ефективності безпосередньої професійної діяльності, а також те, наскільки його учас-